

БАТЬКІВЩИНА

ОРГАН УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ФРОНТУ
Ч. 2. Париж - грудень 1943. Ціна 2 фр.

ЧЕРЕЗ БОРОТЬБУ ДО ВІЛЬНОЇ БАТЬКІВЩИНИ К и і в

Славні дивізії Червоної Армії взяли штурмом столицю нашої великої Батьківщини - України, та у побідних атаках гонять далі верога в сторону границь Радянського Союзу. Всюди на далекому світі живіше і радісніше вдарили укр. серця. Недалека є година, коли всі зможемо вернути до нашої чудної країни і начати нове вільне та щасливе життя.

7 листопада, у 26-ту річницю великої соціалістичної революції, маршал Сталін сказав, що у короткому часі ціла Україна буде визволена. А цьому слову можна вірити. Бо за цим словом мудрість, воля і сила. Бо це слово виражає любов Батьківщини всіх братніх народів Радянського Союзу, їх незломну волю до боротьби та перемоги над підлим верогом.

Від нас також, від нашої боротьби, проти гітлерівського наїзника тут у Франції пліч в пліч з французьким народом, залежить, щоби прискорити годину визволення. У цій великій годині наша спільна ненька - Україна запитає кожного з нас, а де ти був, коли наш дім горів, що ти зробив, щоб згасити цей пожар та знищити гітлерівських паліїв?

С щ е з л и н а в с е п а н с ь к і м р і і

Віддібання столиці України через Червону Армію, в якій рядах б'ються сини нашої країни, має величезне, епохове значіння в історії нашого народу. І велика є наука, яка впливає з цієї історичної події. Ця подія означає, що скінчилась раз на все історія походів на підбій України та нашого народу. А наука така: тільки у братньому союзі з героїським великим російським народом та всіма другими радянськими народами можна вибороти і захищати свою свободу і незалежність.

Наша Батьківщина, від Сяну аж по Дніпр і Дн, це країна не тільки велика, але і богата. Врожайна наша земля, а всередині її

незмірні багатства. Наш народ здоровий і працьовитий. Що дивного, що пани імперіалісти різних держав несли війну нашій країні, щоб її підбити, скрасти багатства нашої землі і працю нашого народу, який хотіли б замінити в рабів? Йшов кайзер Вільгельм і Франц Йосеф, йшли польські пани, яким за мало було дусити Зах. Україну, а на кінець пішов бандити Гітлер. І всі вони говорили: ходім на Україну на істинея. Прийшли і пішли розбродні і побиті. Побіда під Києвом доказує, що і Гітлер втече з полеманими дітьми. Пропали панські мрії про Україну.

А для чого це так? Для того, що на рід України - селяне, робітники та трудяча інтелігенція зрозуміли, що тільки у братньому союзі з великим російським народом, який розбив царське ярмо, потрафитимуть оборонити свою землю і фабрики, свою культуру і добродут, своє народне і державне існування.

Л а к е і ч у ж и х п а н і в

А були і такі "українці", що дораджували українському народу іншу дорогу, дорогу панської неволі. Це були панські лакеї, що мали все повну грубу пустих слів про "самостійність", але на ділі, з ненависті до простого народу, помагали чужим панам підбити Україну. Вислужувалися панам, щоб з їх ласки могли стати підпанками; Кожний імперіаліст, що йшов на підбій України, винаходжував собі такого підпанка, що, під покришкою фалшивої "самостійності", помагав йому грабити Україну, та при цьому сам напирав кровю народу. Кайзери нашли різних Скоропадських, Петрушевичів, Назаруків, польські пани різних Петлюрів, Гітлер різних Коновальців, Капустянських, Шаповалів. Всі ці "самостійні" підпанки захищали панські фільварки перед селянином. Їхня "самостійність" це була "самостійність" виграбування укр. народу при допомозі чужих імперіалістичних держав. Всіх цих зрадників на рід України прогнав. Тільки тут на еміграції крутяться ще деякі агенти Гітлера під охороною Гестапо. Мусимо їх гнати і бити.

Боротьба за свободу
України - боротьбою
за свободу всіх на-
родів

Але здобуття Києва має велике історичне значіння для цілого світу. Гітлерівська Німеччина наклала всім народам Європи ярмо, їх тиранія загрожувала цілому світу. Величезні перемоги Червоної Армії приближують годину визволення всіх підбитих народів. Укр. народ може гордитися тим, що у цій війні між свободою і рабством він, завдяки союзу з великим героїським російським народом, знаходиться у перших рядах передової людськості.

Ми, укр. емігранти, скажемося рідними синами нашої Батьківщини. Тут на французькій землі мусимо високо піднести прапорець боротьби проти гітлерівського окупанта. Стиснім братерство зброєю з французьким народом, який через щоденну боротьбу за ліпше майбутнє, через страйки, організування саботажу, через боротьбу Вільних Стрільців і Партизанів підготував народне збройне повстання, без якого немає Народного визволення.

Ідім з нашою газетою, з словом правди до кожної укр. хати. Організуємо всюди, де українці живуть, Комітети Українського Народного Фронту. Подаймо собі руки укр. безпартійні, комуністи, бувші соціалісти і радикали, всі без різниці на переконання, до спільної боротьби проти спільного ворога. Даймо допомогу українським і всім другим бійцям, що борються проти ворога, або не ідуть у Німеччину на ганебну службу і на ще ганебнішу смерть та шукають скриття. Піддержмо матеріально наш визвольний рух. Організуємо саботаж всюди, де працюється для Німеччини. Накликаймо мелодих Українців, щоби за приміром наших братів на Україні вступували до партизанських відділів.

До свободи веде тільки боротьба. Осць, чого нас вчить Київська перемога. Тільки боротьбою належить шанувати пам'ять поляглих Червоноармійців, які віддали своє життя, щоб жила вільна і щаслива Україна.

ВІЙНА І ПОДІЇ

На фронтах

Політична ситуація у всіх країнах стоїть під знаком великих перемог Червоної Армії на східному фронті. Гітлерівці заклиналися, що цюфатимуться тільки до Дніпру. Тимчасом Червона Армія перейшла майже всюди Дніпр. Після Кременчуга і Дніпропетровська взяла штурмом Київ, звідки посунулася вже на десятки кілометрів на захід, а останні впали Гомель, Мзнаменка і Черкаси. Здобуття важливої стратегічної місцевості Овруча має рішуче значіння для цілої західної частини східного фронту. Червона Армія взяла Невель а рівночасно з другої сторони довгого і широкого фронту через здобуття Мелітополя і Перекопу - Крим загрожений.

Ці перемоги значно підірвали силу Німеччини і улегшили нашим англо-американським союзникам їхні sukcesи в Італії та підсилили у всіх країнах змагання проти гітлерівського наїзми

Конференція у Москві

Гітлерівці чують, що наближається година їхнього певного знищення. Дуже радо хотіли б за всяку ціну поєднати між собою аліантів. Але це їм не вдалося. Надармо пішла робота стеклих німецьких пропагандистів. Конференція, на якій зучастилися закордонні міністри ССРР, Англії та Спол. Штатів, відбулася у Москві. Цей вже факт вказує, що фронт народів світу проти гітлерівської тиранії не рветься, а навпаки зміцнюється до цілковитої перемоги над паліями війни.

Офіціальний орган уряду ССРР "Ізвєстія" на передодні конференції між іншими так пише:.....розв'язати корисне повозенні питання можна тільки тоді, коли зробитиметься все, щоб приокорити її закінчення.....Справа тривання війни має для всіх народів величезне значіння. Гітлерівці числили на скорий розвал ССРР. Але Червона Армія змусила їх до довгої війни, до якої вони не були приготувані.....Німці, примушені перейти до дефензиви, а скорше до цюфаннясь, змінили свої плани. Тепер Гіт,

Лерівці свої свої розчислення скеровують на продовження війни. Цим способом вони хочуть віддалити день своєї остаточної програші та спричинити труднощі між аліантими. Сьогодні головне завдання аліантів те, щоб вирвати з гітлерівських рук оружжя часу та завдати їм цілковитий і річучий удар...

Відперейшло 2 років Червона Армія і наш народ ведуть боротьбу на смерть і життя, маючи діло з цілою майже потугою гітлерівської воєнної машини. Політична і військова ситуація є прихильна для аліантів. Наколи не скористатиметься з неї, наколи продовжуватиметься тривання війни, візьметься відвічальність на себе за страшенні знущання десятків мільйонів людей... Не улягає найменшому сумніву, що справа тривання війни, справа як найскоршої перемоги невідірвано звязана з створенням другого фронту у Західній Європі.

К о р с и к а

Але народи не ждуть на цей другий фронт з заложеними руками. Навпаки, народи розуміють, що завдяки перемогам Червоної Армії боротьба самих народів може прискорити остаточну перемогу та вигнати наїзника з країни, хочай б навіть цей другий фронт дав на себе ще чекати.

Югословянський народ з власних сил почав цю боротьбу. Спочатку створив він малі відділи партизанів. Сьогодні югословянська визвольна армія, яка в боротьбі з ворогом здобула собі оружжя, числить на 200.000 людей. Гонить вона Німців та здобула більші частини Босні, Герцеговіни, Далматії.

На Ірландії народ, користаючи з капітуляції італійської армії, став до боротьби, скинув уряди «коллабористів» вибрав всюди 10 урядів відданих народу людей та при допомозі вже переднім ділячих партизанських відділів з організував армію, прогнав наїзника та здобув свободу.

З цього досвіду користає і французький народ. Через щоденну боротьбу страйки, саботаж, героїські свої парти-

занів проти окупанта підготовлює народне збройне повстання, без якого немає народного визволення.

С т р а й к и

Об'явом зростаючої боротьби за свободу являються також чимраз частіші і більші страйки робітників. 12. вересня кільканадцять копалень у Нор і Пале Кале заставило працю, не хочачи працювати у неділю. 10. жовтня гітлерівці хотіли змусити гірників відробити ці страчені у вересні неділі. 40-50.000 гірників застрайкувало проти цього і ще поставили домагання підвижки платні. В кілька днів петім французький уряд оголосив загальну підвижку. У цьому бачимо велику зміну між сьогоднішнім моментом а ситуацією у 1941 р., коли там застрайкувало 120.000 гірників. Тоді гітлерівці хотіли показати свою силу і всякими способами і репресіями дусили робітників. Сьогодні гітлерівці биті на фронтах. Червона Армія та її перемоги додають велику моральну силу всім народам та трудящим масам в їхній боротьбі проти окупанта. Гітлерівці бояться, щоб страйки у сьогоднішньому так критичному для них моменті не поширювались на другі підприємства, або місцевості, уступають.

Наука з цього така, що трудящі маси мають змогу захищати свої інтереси а це тільки через боротьбу проти окупанта та його агентів. Організуючи страйкову боротьбу, робітники не тільки можуть поліпшити своє матеріальне положення, але рівночасно задають удар воєнній продукції ворога. Страйки це сьогодні політична боротьба проти окупанта. З частинних страйків дійде до поширення їх на другі галузі і місцевості а навіть до переросту в генеральний страйк, який становитиме один з головних чинників у народному збройному повстанні проти окупанта. Під час страйків робітники дуже часто стираються з збройною силою ворога. Для того робітники організують всюди на підприємствах спільно з партизанами самооборону, щоби в разі нападу оборонити робітників перед гітлерівцями.

Друга наука з цього, що неправда є, що тепер немає можливостей ні умов на страйк. Останні страйки показали, що при зрозумінні ситуації та сильній волі вести цю боротьбу це можливе і що ворог мусить уступити в обличчі зорганізованої боротьби. Не вільно ждати години "Г" з заложеними руками, але як слід безупинно вести боротьбу аж до цілковитої перемоги над окупантами.

 МОЯ ХАТА З КРАЮ

Не говоритимемо тут про зрадників, яких укр. еміграція викинула з свого середовища та яких чекає належна і сувора кара, ні про цих нечисленних, що ще не розуміють, де правда а де брехня.

Але хочемо поговорити про таких Українців, що то, що правда, хотіли б, щоб війна як найскоріше скінчилась, щоб Гітлера побити та вигнати, щоб могли вернутися на Батьківщину та начати нове життя, але самі не хочуть нічого робити, щоб прискорити годину визволення. Хай другі роблять, борються і жертвують, але вони воліють стати з боку та ждати. Хочуть вони, як це кажеється, прийти до готового. Коли до них прийде і скажеш, щоб занесли нашу газету до сусіда або дали знакомим, щоб переночували матріота, що скривається перед Гестапо, скажеш, щоб взяли збіркову листу та збирали на визвольний фонд - все відкажуться, все найдуть якусь причину, щоб викрутитися та нічого не робити. А то часу немає, а то за баракою мають їхати, а ці ширіші прямо кажуть, що чекати ще хочуть, бо тепер, розумієте, за що небудь арештують.

Те, що другі борються, що другі, приміром партизани, жертвують своєю життя, їх не обходить. Їхня хата з краю. Хотіли б під периною переспати війну і збудитися у вільній країні та на доброду господарстві. Але після перемоги це вони, ці слабкі і тхірливі, що сьогодні боються організації як черт священної води, прилітатимуть ким перші, готові брати обома руками, що їм дасться.

Розгляньтесь, читачі, докруги, чи

немає у вашому суєдстві або околиці таких маркерантів, втікачів. Зайдіть до них, переконайте їх, що в час війни, коли цілий народ бореться за майбутнє нашої Батьківщини і наших дітей, ніяка вода не змиє встид і ганьби з чола тих, які придивувалися боротьбі з заложеними руками. А найбільший встид тим, що у час миру висувувалися та руководили а сьогодні поховались до миших дір. Ще час спам'ятися і станути до боротьби.

 БАНДИТИЗМ ГІТЛЕРІВЦІВ

Герольд Кінг, кореспондент агенції Рейтер у Москві, відвидів Харків після вигнання Німців з нього. 70 відсотків домів розбитих, місто у пламенах. Перестрашені мешканці повиходили з півниць і розказували про звірства не до опису, які самі бачили. Німці закопали ще живих 400 ранених Червоноармійців, розстріляли багато тисяч Українців а других здепортували. Немає про них дотепер ніяких вістей. Такі же звірства поповнили гітлерівці і в інших містах України. Знасилнювали жінки, знущались над дітьми. Всі багатства, харчі вивезли до Німеччини а народ засуджувать на голодову смерть.

 БРАТАМ І СЕСТРАМ ПОЛЯГЛИМ У БОРОТЬБІ

Боролись-колись, полягли, не дались,
 Хоть нам полягти, не дійти до мети,
 То за нас говоритимуть внуки:
 Боролись-колись, полягли, не дались,
 А кайдани шірвали на штуки.
 з народної пісні.

 ПОКВІТУВАННЯ ЗБІРКОВИХ ЛИСТІВ

Збіркова листа ч. I. - 127.50 фр.,
 ч. 3. - 1.300 фр., ч. 4. - 110 фр.,
 ч. 10. - 500 фр., ч. II. - 460 фр., ч. 23. -
 300 фр., ч. 24. - 700 фр., без листи в-
 держано 180 фр. Товариші! Беріть при-
 мір, збирайте на наш фонд. Хто більш
 активний, хто старався, показав, що У-
 країнці хочуть піддержати свою орга-
 нізацію та боротьбу проти фашизму.
 Попрацюймо, а вислідкі будуть гарні.

